

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:				Felélős szerkesztő:	Laptulajdonos:	A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr.	ZÁDORY KÁROLY.	FIGULI ANTAL.	
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr			

Ö Felsege névünnepén.

A lelkesedés leirhatlan; megnyilatkozása kápráztató volt.

Ez a lefolyt ünnepség kimagasló szignaturája.

Az alábbi részletes ismertetés csak halvány képe a magasztosan szép eseménynek.

Az ünnepi közgyűlés.

Baresay Árpád bíró, mint elnök a község képviseleti közgyűlését f. hó 3-án d. e. 11 órakor megnyitván; a jelen disz- közgyűlés egybehívasának indokát a haza- fiúi ihlet melegségével eseteli; felkéri Dombora László jegyzőt az előterjesztés megtételére; mire a nevezett a képviselők és a hallgatóság lelkes éljenzése mellett ekként szökött:

Tekintetes közgyűlés! Ö császári és apostoli királyi Felsege legkegyelmesebb urunk, királyunk ez évi szeptember hó 25-én báró Bánffy Dezső miniszterelnök úr ö nagyméltóságához intézett legfelsőbb kéziratával elrendelni méltóztatott, hogy Budapest székes-fővárosnak erre alkalmas terei legmagasabb udvartartásának költségei terhére több évre terjedő beosz-

tással, oly szoborművekkel láttassanak el, a melyek a mult idők tiz kiválóbb alakjának emlékéit lesznek hivatta megörökíteni.

Dicsőségesen uralkodó királyunk eme fölséges cselekedettel tett újabb tanúságot lelki nagyságáról, bölcsességéről és a magyarnemzethez való atyai szeretetéről. Az ajándék, a mit adott nemzetünknek olyan magasztos, olyan becses és olyan szép, hogy minden magyar ember a legmélyebb meghatottsággal fogadja s a meghatottság nyomán lelkesedés támad a szívekben az iránt a fejedelem iránt, ki hűséges magyar népének nemzeties érzelem-világába olyan tökéletesen beleélte magát: szinte elkápráztat bennünket az a nagy fényesség, mely inádot királyunk elhatározásából sugárik felénk. Határtalan büszkeséggel nézünk azon nagy alakra, ki a trón magas polczáról leszáll nemzetéhez és jó-ságos szívének egész melegségét árasztja reá. Büszkéik vagyunk és büszkéik lehetünk inádot királyunkra, mert az ö nagysága nemzeti nagyságunk, az ö bölcses-sége és jósága, a mi örömrünk és szeren-csénk gazdag forrása. Tanulság, mely arra oktat, miképen hódíthatja meg a király a magyar nemzetet.

Felseges urunk apostoli királyunk I. Ferencz József meghódította tökéletesen.

A hódoló nemzet lángoló lelkesedéssel áll melléje és büszkén vallja magát ily király meghódoltjának. A világ minden uralkodója idenezhet és a világ minden nemzete idefigyelhet. Itt láthatják uralkodók és nemzetek, hogy mit jelent az, mikor király és nemzet becsüli és szereti egymást. Egyébbel, mint hűséggel, lángoló szeretet és lelkesedéssel nem viszonzozhatjuk a bálványozásig inádot királyunk ajándékát. És mind ez tőlünk el nem marad. Mielőtt az elmondottak után a községi előljáróság nevében indítványozásra áttérnék engedje meg a tisztelt közgyűlés egy szintén kimagasló szeretett hazánk és magyar nemzetünket ért dicsőséges multjának s jöendő felséges hivatásának elismeréséről az ifjú német császár Ö Felsegének legmagasabb megemlékezését is felemlíteni. Az ifjú német császár Ö Felsege ez évi szeptember hó 21-én a királyi várpalatában adott disz- ebében, bálványozásig inádot királyunk felköszöntőjére adott feleletében magasztalta a magyar nemzet közmondásos hazafiságát, hősiess önfeláldozását, tökéletes lovagiasságát, kulturális fejlettségét, multjának dicsőségét, jelenének tartalmasságát és királyhoz való lelkesedés ragaszkodását.

Lelkünk mélyéig meg vagyunk hatva. Magyar szívünk hangoosan dobog s ábrázatunk kipirul, olvasván és újra meg újra

„PETROSÉNY és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Szent haza ...

Szent haza, melyet tisztelve áld
Sok millió magyar,
Mit védünk, az egünk derült,
Vagy kinos éj takar.
Rólad zeng ma milliók dala
Mint védünk eddig, ezután is
Megvédünk szent haza.

Igaz, bűnünknek sulya nagy:
Testvér-harcz párt-tusa,
De szenvedtük a büntetést:
Sulyosabb a rabiga!
Szent István öröke soká,
Soká igába volt:
S a bűnös magyar, bűneért már
Sulyosan meglakolt.

Fogadjuk, hogy mint eddig is,
Hű fiaid leszünk;
Vészben viharban hazánkat
Nem hagyjuk! — Esküszünk!
Vihar ha zászlónk lengeti,
Nagyasszony, Patronánk:

Zászlónkról jóságos arezod
Mosolyogjon le reánk.

Áld meg Isten hazánkat
S annak béke oszlopát;
Áld meg Isten
A jóságos királyt...

L..... I.

A nő legendája.

— Töredék. —

Vállalkozásom jól tudom merész,
Ezer kacsó kövel dobálni kész ...
Legendát róluk írni hogy merek,
Mikor valóban nőt nem is ismerek;
Mert minden nő, már Éva asszony is
Ugy ismerős csak, hogy — hamis.
Különbén rébusz minden szív,
Kaczér tekintet, megfajtásra hív.
Ne is kutasd, nem fejtet meg soha;
Kutatva ezt, a bölcs és ostoba.
Öreg nem érti, ifjú megbomol,
Ott nincsen ész, hol szerelem honol ...
S a női szív marad örök talány;
Rébus, vagy épen omnibus talán.
Kaczérkodik, játszik veled,
Azt vallja titkon, hogy szeret;
Hogy nélkülöd nem is tud élni.
S a válás percét tul nem éli.
El halmoz esőkkel, s forrón ölel,
Örvend veled, de sir is, hogy ha kell.

Pedig csak egyszer hunyd le a szemed —
Félebred vágya — s téged elfeled ...
De össze-vissza annyit mért fecsegetem,
Eljárt a szám, hisz Isten látja lelkem;
Magam sem érzek úgy, miként irám,
Követ ne vessen senki sem reám.

Jövel hát Ámor, gyorsan, óh jövel,
Beállt az alkony, már az éj közel,
A kedves alszik, szender ül szemén,
Tán épen rólad áldodik szegény ...
Csendesesen ül le ágya szélére
És lopva hallgasd, mit dobog szíve.
Tekints reá; a vánkost mint szorítja,
Bolond ígélet a véretem is szítja ...
A lelkem titkos varázslat hatja át,
Magamba fojtva keblem sóhaját,
Agyam zsi bong s a velőm úgy tüzel,
Ámor segíts, hadd kezdjem el ...

... És a menyországba Ádám belép;
— „Pardon uram, hogy rablom idejét.
De megbocsásson sürgös az ügyem,
Jó a szíve, segíteni fog, hiszem!”
— Így szökött Ádám apánk s egyet köhint,
S mint ki fél, körül-körül tekint,
Aztán folytatja lassu hangokon,
Félenken ülve felleget-pamlagon:
„Halásztam és vadásztam délután
S azt gondolod, volt élvezet talán?
Legvégül még ez volt a nyereség;
Miként ebben, én is kifáradék ...

átolvasván azt a beszédet, mely csodás hatásokat kelt bennünk. A magyar nemzet igazán büszke lehet arra a nagyszerű méltatásra, melyely a németek hatalmas uralkodója kitüntette. Büszke lehet rá, mert olyba veheti, mint egy rendkívüli elnéjű ember igazságos ítéletét. És ez az ítélet olyan, hogy a világ előtt megismereti a magyar nemzet kiváló tulajdonságait, a miket eddig kétes homályba börtök ellenségeink és irigyeink. Majd a községi előjáróság javaslatát terjeszti elő következőkben:

1. Felséges apostoli királyunk és a német császár Ő Felségének 1897. évi szeptember hó 21-én a királyi várpalotában adott díszében elmondott felköszöntője és az arra adott felelet szóról-szóra jegyzőkönyvileg örökítésék meg.

2. Imádott Felséges apostoli királyunknak, báró Bánffy Dezső miniszterelnök ur Ő nagyméltóságához ez évi szeptember hó 25-én intézett legfelsőbb kézírata jegyzőkönyvünkben szintén szó szerinti megörökítést nyerjen.

3. Felséges királyunk legmagasabb nevezetű megelőző estén a hazafias polgárság fényes kivilágítást rendezzen, házait ékesen feldíszítse és tekintetben már az előjáróság által tett intézkedés elfogadtassék.

4. A legfelsőbb névnapon isteni tisztelet tartassék, azon a képviselőtestület a hatóságok és a testületek a község-házától kiindulva testületileg jelenjenek meg és az üzletek a hála, hűség, ragaszkodás és a kimondhatlan szeretet jeléül egész nap zárva tartassanak.

A javaslatot a közgyűlés egyhangu határozattal tette magáévá.

Elnök a vele együtt felemelkedett közgyűlés minden tagját felhívja, hogy vele együtt kiáltás: „Eljen a király!” Ezzel hatalmas eljenzések között elnök s közgyűlést bezárja.

A kivilágítás és fáklyás-menet.

A fellebogozott utcákon hullámozott egész nap az ünneplő közönség. Esti 7 órakor ezer

és ezer láng ragyogásától fényárban uszott a község. Majd a község háza előtt összegyűlt sokaság levett kalappal énekelte az „Isten áld meg a magyart.” midőn a bányász zenekar festői egyenruházatban a Rákóczy-indulót játszva katonás magatartással felvonult a tuláradó lelkesedés tetőfokra emelkedett s megindult a fáklyás menet.

Mint kiáradt láng-tenger, hullámozott a menet a főútcán, a petrillai s dílsai uton a Hunyadi, posta, vasút s templom-utcán át a livazényi főútcáig, honnan visszatért harsogó zene-kísérettel a község háza elé, hol Dombora László jegyző adózott elismeréssel a lelkes közönségnek, majd az ifjusághoz intézett buzdító szónoklata után a királyt eljenző sokaság a legszebb rendben szétozta s az ablakok és remek transparentek elsötétültek.

A róm. kath. templomban.

Ő Felsége legmagasabb névnapján, f. hó 4-én d. e. 9 órakor a róm. kath. templomban gyülekezett valláskülömbőség nélkül Petrosényi köz- és társadalmi életének előkelősége, köztük a főszolgabíró, Janza Vazul szolgabíró a községi előjáróság s képviselőtestület Barcsay Árpád főbíró a bányatársulat tisztikara Andreics János igazgató a m. kir. esendőrség Varga Gyula hadnagy, a m. kir. pénzügyőrség Nyíry József biztos, továbbá a tanítványok növendékei a saját igazgatóik, tanáraik, tanítóik, tanító-nők vezetése alatt. A hálaadó isteni-tiszteletet Weber Béla főesperes vezette s a templomi énekkar Papp Márton kántor vezetése alatt gyönyörű egyházi énekekkel emelte az áhitatot.

A bankett.

Ős magyar szokás szerint áldomással lett berekesztve az emlékeztető ünnepségek sorozata. Szép társaság gyűlt össze esti 8 órára a Berger-féle vendéglőbe, hol az izletes vacsora folyamán viharos eljenzésekkel többször megszakított hazafias beszédben méltatta Zádory Károly szerkesztő az ünnep jelentőségét lelke-

sedést keltve éltette a „legelső magyar embert” a legalkotmányosabb uralkodót: a királyt.

Hosszúra nyulnók a felköszöntések részletes ismertetése, melyekből kimagaslott még Dombor László, Fekete József és Varjassy István magvas s hazafias szép beszéde.

Asztalbontás után táncz következett s a kedélyes, fesztelen mulatságnak a hajnal közeldése vetett véget.

Az erdélyi püspök bérma-utja.

Nemesak a róm. kath. templom bejárata előtt felállított díszes diadal-iv aranybetűi, hanem a hívők ezrei is e szöveggel üdvözlék az apostoli útjában körünkbe érkezett egyház-fejedelmet:

„Áldott, ki az Úr nevében jön!”

Az apostolok fölönt utóda előtt, hogy megerősítse hivatát a hitben, hogy hirdesse a szeretet üdvöztető szent tanát mindenkinek, valóság és nemzetiesség különbség nélkül.

A tervezett és a magas állásu egyházfőt megillető fényes fogadtatás a kedvezőtlen időjárás némileg meggyújtotta ugyan, de mindazonáltal impozans és szívélyes volt. Folyó hó 7-én d. e. 10 órakor rohogott be a vonat a pályaudvarba s a szalon-kocsiból kiszállt főpápot lelkes eljenzéssel üdvözölte a fogadtatására megjelent közönség. Majd Róth Flóris az egyház főgondnoka üdvözölte a következő magas szárnyalású beszéddel:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök Ur!

Kegyetlen Urunk!

Őszinte öröm töltötte el keblünket azon hírre, hogy Méltóságod körutjában a petrosényi r. k. egyházat is szerencsétlenül becses látogatásával; egy részt azért, mert megerősíti bennünk a hitet és vallásos meggyőződést, másrészt pedig azért, mert ez az egyedüli alkalom arra, hogy ezen egyház Méltóságod becses érdeklődését felkeltse oly mértékben, a milyen mértékben azt úgy határozott fekvésénél, úgy az itt uralkodó vallásfelekezeti különféleségénél fogva, de legfőképpen: az ezen községben lakó, vallásra nézve túlnyomó számban katolikus, foglalkozásra nézve pedig bányász, jellegénél fogva azt megérdemli.

Különösen ezen utóbbi körülményre vagyok bátor Méltóságod becses figyelmét felhívni.

A Zsilvölgyben s így Petrosény községében is a bányászok képezi a főfoglalkozást, a bányászati képezi az itteni kifejlődést és pezsgő élet forrását. Míg azonban mindenütt a bányászat egyszersmind a mindent felforgató kozmopolita szociáldemokráta szellem meleg-ágya szokott lenni, addig Méltóságod itt egy jól nevelt, vallásos és hazafiasan gondolkodó munkás contingensre fog találni, mely eddig még teljesen ment ezen szociáldemokráta szellemtől és ment lesz meggyőződésünk szerint mindaddig, míg a tiszta hit, a vallás, erkölcsös nevelés képezi ez ellen a védbástyát.

Ha leromboljuk ezen védbástyát, úgy a mi munkánk is martalekul esik azon áldatlan harcunk, mely csak gyűlöletet és elgüetlenséget juttat osztályrészül számára.

Méltóságod közénk jött, hogy a szeretet vallását hirdesse, hogy megerősítse bennünk a hitet és vallásos meggyőződést, hogy megerősítse főképpen ezen védbástyát, mely a hívők ezrének megnyugvást, békét, boldogulást biztosítson; engedje meg ennél fogva méltóságod, hogy a petrosényi r. kath. egyház nevében annak hódolatát tolmácsoljam; egyben kérve a Mindenható, hogy apostoli működése egyházunk, vallásunk és édes hazánk érdekében méltó és hálás talajra találjon. — Eljen!

A püspök válaszában felemlíti, hogy ismeri már petrosényi hivatát s azok hitbuzgó-

Te meg ne félj, begyógyul majd sebed.
S lehelt az Úr rá Isten-szellemet...

A borda-csontra, mit kezébe vett,
Rá lett lehelve Isten szelleme
S az első nő példánya megleve.
Az Ur mosolygott s tiszta lón az arez.
Mem volt azon csak egy csipetnyi karec
S szabályos orr, kicsinyke száj felett,
Nely oly vigan, kaczerül nevetett.
Szép, büszke-fény a magas homlokon,
Arany-haj, omlott, gyenge vállakon,
A mell, miként a márvány, oly fehér,
Lágy kis kacsoin látszott az ér...
Pecinyke lábak, s több, mint pongyolán,
Épen a szem hiányzott még csupán.
S intett az Ur a boltozat felé,
Rögtön lehullott két csillag elé.
Két hajnal-csillag lón a nő szemé
S az első nő példánya meg leve.

Éva asszony kaczerán felnevet,
Tetszett az Urnak ez a jelenet
S rögtön megrért Éva óhaját;
— S fügefalevélből adott rá ruhát.
S óva inté:

„Becsüld meg magad,
Erényidet feledni nem szabad.
Csillag-szemed szerelméd fénye lesz,
Vigváz reá, mert drága kincs ez!
Csillagból bár, de nem úgy alkotám.
Miként amaz, lehulljon ez talán.”

Tovább minek regéljem e legendát,
Miként tartá be az Ur jó tanácsát,
Mindenki tudja már a bibliából. **Dr. Fog.**

Nyugodni tértem, hogy az est beállt,
Nyugalmat testem akkor sem talált,
Mit érezek leírni nem tudom,
Bolygott a lelkem messze utakon,
Agyam zsilbongott, égett a velőm,
Titkot kerestem, a himes mezőn;
Ah, össze-vissza álmodtam sokat,
Kéjes varázsu titkos álmokat...
S midőn a titkot majdnem felfedeztem,
Valóra ébredett ujjalag lelkem,
De a varázs a kéjes érzelem
Keresztül járt még egyre testemen
Bordám alatt a verő hús darab
Kevésbé mult, hogy majdnem megszakadt,
Lázban valék, s rut volt a magány:
Ez érzelem előttem még talány!
„Oh, nem talány ez édes gyermekem;
Meglátszik rajtad az én szellemem.
Megtudtam én már tegnap délután,
Káros lehet rád nézve a magány.
Ne félj fiam, segítik bajodon,
Most hagyj magamra, hadd gondolkodom.”
„Imádni foglak ezért téged én,
Amig csak élek itt a földtekén...”
„Jól van fiam, ahoz már nincs közöm,
Most hagyj magamra!”
És Ádám köszönt:
„Pardon Uram, hogy rablom idejét!”
„Jól van fiam, csak eréd, már elég!”
Ádám pedig feledve földi bút,
A földre érve, mélyen elaludt
S az Ur — míg Ádám mélyen álmodott —
Egy bordáját kivette legott...
S így szólt:
„E borda-csont jó lesz nekem,
Belőle a nőt megteremthetem.

ságait, mert tájékozva van az itteni viszonyok felől s ezért örömmel jött ide, hogy ott, ahol tenni kell, ahol segítő kezére van szükség teljesíthesse kötelességét s hozzájárulhasson azon nagyszabású alkotások fejlesztéséhez, melyet Petrosényi Józán, becsület és munkás nepe eddig már létrehozott. Majd apostoli utjáról szólva, megköszöni a szívélyes fogadtatást.

Ezután Rádik István gör. kath. esperes üdvözölte hívei nevében a főpásztort lendületes s a közönségre is kellemes benyomást gyakorolt szép és hazafias szónoklattal. A püspök válaszában örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy a gör. kath. klerus és hívek rokonszenvével találkozók főpásztori útjában mindenütt, mely jól eső bizonyítéka a felekezetek közötti békés és áldásos egyetértésnek.

Majd a reávirt hintóba szállt a püspök Andreics János bánya-igazgatóval s a többi fogatokra elhelyezkedve kísérték: a róm. kath. papság, Rádik István gör. kath. esperes, Kósa Mihály ev. ref. lelkész, Pelger Mihály ág. ev. lelkész, Sztanka Avram gör. kath. esperes Róth Floris főgondnok, és az egyház tanács tagjai, Janza Vazul szolgabíró, Baresay Árpád főbíró, Jakabfi Rezső bíró, Héjas József jegyző vezetése alatt a községi előjáróságot. Wintergerst Ferencz főmérnök vezetése alatt m. á. v. osztálymérnökségi tisztikara, Kirschberger József m. á. v. állomásfőnök s a szolgálatban nem volt forgalmi tisztok, Varga Gusztáv m. kir. esendő-hadnagy, Joánovics János vezetése alatt az ipartestület, Nyíri József m. kir. p. ü. biztos. stb. A templom bejáratánál Székely Károly helybeli segéd-lelkészt a római katolikus papság élén üdvözölte a főpásztort, ki kegyesen fogadta a papsága hódolatát. Ezután Kelkel Emma a szt. Ferencz rendi nővérek tanintézetének növendéke, nyújtott át bátran és ügyesen elszavalt üdvözlét kíséretében a bérmandók nevében remek virág-esokrot.

Rövid ájtatosság után üdvözölte a püspök híveit kiknek az egyházi ünnepség sorrendjét tudomására hozva lakására a plebániára vonult hol a tiszteléseket fogadta.

A fogadásra megjelent hatóságok, testületek s egyesek a bevonulás sorrendje szerint tisztelgett a püspöknél, ki az üdvözlő beszédekre adott válaszaival meggyőződött arról, hogy viszonyainkat alaposan ismeri.

Este a bányászok tisztelgett. A gyönyörűen előadott zenedarabok meglepték a püspököt, majd előlépett Schusztér Ignác bánya-felőr s szónoki hévvel előadott következő hatóságos beszéddel üdvözölte a főpásztort:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök Ur!

Kegyes Jó Urunk!

Az alázatos és Isten-felő bányamunkások nevében kérem Méltóságodat, kegyeskedjék megengedni, hogy én ezen bányamunkások nevében hódolatunkat és mély tisztelünket méltóságod előtt nyilváníthassam.

Üdvözölve legyen Méltóságod ezen község ölében, a mely öre nemzetünknek a határon és a honnan az ezreke menő bányamunkások buzgó imája a Mindenhatótól Méltóságodat ide vezérelni kérte, hogy szeretett vallásunkban és hitünkben Méltóságos Püspök ur által rendíthetetlen megerősítést nyerjünk.

Nekünk bányászoknak e hitünkben való megerősítés fölötté is kívánatos, mert itt az erdélyi havasok és az égbenyülő bércek mogorva aljában letünk csakis az Istenben való bizodalommal párosult erős hitünk és az anyaszentegyházhoz fűződött tántoríthatlan ragaszkodásunk tartja fen.

E hitünk tudatában esüggedés nélkül szállunk le a föld gyomrába, hogy ott a fekete gyémántokat kiaknázza, családainknak kenyeret, illetve megélhetést biztosíthassuk.

És ha az üdvözlét a hódolattal karöltve jár, hogy fejezhettük volna ki Méltóságos és Főtisztelendő Püspök Urunknak hódolatunkat másként, mint hogy önkaratunkból megjelentünk méltóságod előtt. Megjelentünk, hogy Méltóságod ismerje meg azt a népet, a ki Méltóságodnak az anyaszentegyházunkra

vonatkozó minden parancsait legelső sorban is alázatosan teljesíti.

Megjelentünk, hogy mi is szentöltszembe láthassuk Méltóságodat és emelkedni nyugodt lélekkel kiálthassuk: Éljen szt. hitünk, imádot hazánk!

A püspök gyönyörű beszédében kötötte a bányászok szívére a hithűséget és hazaszeretetet.

F. hó 8-án reggel 8 órakor a püspök által fenyves segédlettel celebrált mise után Székely Károly helybeli s. lelkész tartott remek ünnepi szónoklatot; majd a püspök lépett teljes ornátusban a szöszekre s megható szent beszédében dicsőíté a segítő, jóságos Istent s megemlékezett áldozarságának 10. évfordulójáról. Ezután 721 hívének osztotta ki a bérálás szentségét. Este 8 órakor Petrosényi község lakossága felekezeti s nemzeti különbség nélkül fáklás-zenével vonult a püspök lakása elé, hol Zádory Károly szerkesztő üdvözölte a következő beszéddel:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök!

Kegyes Urunk!

Miként a szeretet és világosság szent tana 19 száz év előtt meghódította a világot; Méltóságod ezen isteni igék hirdetésével meghódította ezen község lakosságának szívét felekezeti s vallás különbség nélkül. Ezen hódolat nyer kifejezést önként jövő üdvözlésünkben. Mígod 10. éve áldozarsága alkalmából

Apostoli útjában hozzánk vezérelte Méltóságodat az isteni szent akarat, hogy megismerjen minket, hogy lássa s áldást-osztó kezeivel orvosolja bajainkat. A gondviselés kegyelme a földi javak és a hatalom érdemes részesévé tette méltóságodat, melyekkel fenkölt gondolkodása s nemes szívének sugallatát követve, nem csak hívei, hanem szerető keblére ölelt embertársainak is üdvé, áldása leand. Ez a hit, ez a tudat él Petrosényi község összlakosságában, melynek nevében meggyújtottuk a fáklákat, mint hithűségünk s lángoló hönserelmünk fénylő szimbolumait.

Méltóságos és Főtisztelendő Ur! Ezen bérözözte völgy, hol az isten dicsőségére emelt templomok égbenyülő tornya hirdetik a hitbuzgóságot; hol a virágzó iparvölgyek, a buzgó élet tesznek tanúságot a család, a társadalom és hon üdvére kifejtett munka diadaláról; ez a völgy alig egy negyed század előtt még dú-vadak rémes tanyája volt. A haladásról meggyőződött Méltóságod. Oh de még sok, nagyon sok kötelesség fáradalma vár reánk, hogy imádot hazánk ezen elregett öröhelyén hűen betölthessük honfi tisztünket, s hogy ezt telessük, kérjük Méltóságodat, hogy hathatós támogatásban részesíteni s főpásztori buzgó imáiban rólunk is megemlékezni s minket magas kegyeire méltatni kegyeskedjék.

Petrosényi község összes lakosságának érzületét fejezem ki azon ima-szerű óhajással, hogy: Méltóságod boldogan és sokáig éljen!

A lelkes éljenzés csillapultával megköszönte a püspök a szívélyes üdvözlést s szeretete és jóindulatáról biztosította Petrosényi közönséget. F. hó 9-én d. e. meglátogatta a püspök a szt. Ferencz-rendi nővérek tanintézetét a gymnasimot s lónyai, perillai iskolákat.

D. u. 4 órákor megjelentek a pályaudvarba a hatóságok a bánya-igazgató tisztikarával a testületek s társas életünk előkelőségei, hogy bucsut vegyenek a rokonszenves egyház-feljedelemtől, ki Petrosényi osztatlan szeretetét meghódítva, elmondhatja: *Veni, vidi, vici.*

UJDONSÁGOK.

Oktober 6. Sötét emléke a nemzeti gyász

szomoru korszakának, feledéle napon minden hazafi lelkeben. A nemzet kegyetele elzárandókol az aradi Golgotához, hol félszázad előtt 13 szabadsághős vértanúsága megdicsőíté a bitófát, melyen mártír halálukkal a szabadság szt. bajnokaiték örökölték meg emléküket. A ma-

gyar nemzet meg tud boosájtani, de feledni nem. A vérbosszu diadalmaskodott az idegen zsoldosok által békőba vert szabadság fölött, meggyilkolta a dicsők nagyjait, de a vérel szerzett jog, milliók életével megpecsételt szabadság kikelt sírjából s fenen lobogtatja győzedelmes zászlóját, mely a félistenek dicsőségének glóriájával tündököl. Az Arad város főterén emelt ércszobort megemészti az idő vasfoga valaha, de azt az emlékezt, mely a nemzeti gyász évfordulóján — október 6-án — minden hazafi lelkét az idővel egyre növekvő kegyetlennel ihleti, nem fogja elhomályosítani se jó, se balszerencse, míg egy honfi-szív dobog a a dicső hősök vérvél megszentelt s védelmezett hazában. Az ő mohosult sírjuk felett fakadt a szabadság hervadhatlan virága s ezért dicső emléküknak az elismerés a hála babér-koszorújával kell adoznunk. Széles e hazában gyász isteni tisztetlennel a nap jelentőségéhez illő ünnepléssel emlékezik meg a honfi-kötelesség a nemzeti hősök a honfi kötelesség a nemzeti hősök hőseiről s mi kik hazafiság tekintetében magunkat senki által sem hagyjuk felülmulni; a hoshálalt halt vértanuk emlékét megillető hódolattal adozunk.

Személyi hírek. Ohsforff Probst Emil altábornagy szebeni hadtest parancsnok és Hartstein vezérkari ezredes a szurduki út megszemlélése végett a héten körünkben időztek.

Késelő románok. Megemlékeztünk már az erkölcsök azon féktelen elvadulásáról, mely a vidék román ajku óslakosai között annyi megbotránkozott esetben jelenkezik. A véres verekedések, orvtámadások, vérengzések sőt gyilkosságok napirenden vannak és sem a esendőrség erőle, sem a fenytő bíróság szigora nem képes őket megzabolázni. E hó 3-án újabb esettel gazdagodott a bűnök krónikája: Paducsel Petru lui Stefu, Helzs Juon Gyik társával az ipar-vaspálya melletti uton ment haza Petrillára s útközben Mórús Juon I. Stefu és Zsuru Stefu esatlakoztak hozzájuk. Mórús verekedéseiről hírhedt herkulesi erejű fiatal ember kötekedni kezdett Paducsellel ki kérte őt, hogy hagyja békével, hiszen mindig jó barát-ságban éltek. Mórús tovább inzultálta s nem bírva támadó fellépésre ingerelni, tüszűjéből kirántotta kését s Paducsel oldalába döfte, ki azonnal összerogyott. Ezután Mórús Juon társával tovább haladt Helzs pedig jelentést tett az esetről a petrillai jegyzőnek, ki a legközelebbi házba, majd a petrosényi kórházba vitette a sebesültet. Dr. Weisz kórházi orvos a sérülést a nagy vérvésztés miatt is életveszélyesnek tartván; megtette köteles jelentését, minek folytán már 4-én Rozgonyi Viktor kir. vizsgáló-bíró a helyszínre érkezett a sérültet kihallgatta s a vizsgálat befejeztével Mórús Juon I. Stefut letartóztatta, ki a puji kir. járás-bírószék börtönében várja megérdemelt büntetését. Paducsel felgyógyulásához van remény, minthogy az éles kés a bordán félre eszszott s nemesebb rézekeket nem sértett.

Elgázolás. Herman Adolf helybeli ital-mérő fogata lépésben haladt mult vasárnap délután, a fútezan ácsorogni szokott s rendszerint bepálinkázott boeskoros tömeg között egy nyelge atyafi botjával az egyik lóra ütött, mire a lovak fékzetlenül tova íramodtak s szerencsének mondható, hogy csak egy 10—12 éves román fiut gázoltak el, aki életveszélyes sérülést szenvedett. Jelentéktlenül a tolongásban többen megsérültek.

Foghajban és foghiányban szenvedők figyelmébe ajánljuk mai nyíltéri közleményünket. Mint biztos forrásból értesülünk, Dr. Huszár és Wellner fogteknikusok megyénkben a dévai és hátszegi közönség teljes bizalmát és megelégedését kiérdemelték, minél fogva ajánljuk őket a közönségünk figyelmébe.

CSARNOK.

A gyopár.

Egekbe nyúló vad száklak zord tetején,
Hol kihalt az élet; árván színlődöm én.
Mért sorsom ez nekem,
Itt tengnem életemet,
Hol virág nem virul,
Hol nincsen kikelet!?

Itt, hol a bőszi vihar, tépi, zúzza ágam;
Nincs, ami megvédné, gyöngéden és bátran,
Nincs, ami fékezze
A vihar haragját:
Mely tombolva rohan
Kopár szirteken át.

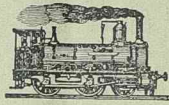
Csupán a gyenge moh senyved vélem itten
Egyedüli társam; ő osztja végzetem
Szenved ő is szegény,
Szenvedni kell velem
Együtt tanultuk meg,
Hogy mi a gyöttelelem.

Néha-néha, egy-egy büszke sas fölrepül,
Nem sokáig marad, itt hagy kedvetlenül;
Sívár neki e hely,
Halál, ez otthona
Nem várja, hogy tűzze
A vihar ostroma.

Ha elmúl a vihar és tiszta lesz az ég,
A nap újra kisüt, s még sem enyhe a lég.
Sugári fagyosak
Nem éltetők azok,
Nem olvad el a hó,
Mit sok év itt hagyott.

Jövel tavasz-derű kikelet sugárin;
Könyörülj a vadon elhagyott árváin!
Oh, de te el nem jössz,
Jöjj el hát te halál:
Üdvözölni fog a
Kis tavaszi gyopár.

D. L.

VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul

Piski felé: éjjel 12⁰¹, regg. 6¹⁰, d. e. 11²⁵,
d. u. 5²⁵.Piskire érkezik: regg. 4²⁵, d. e. 10³³, d. u. 3²⁴
este 8⁴⁵.

Piskiről indul

Arad—Budapest felé: d. u. 4¹⁰, este 10³⁵, este
5⁰⁷*, este 6⁰⁵, csak Aradig regg. 6¹⁰Tövis felé: d. e. 11¹¹, regg. 5⁴⁶, este 10^{1*},
este 9²⁴.V.-Hunyad felé: regg. 4⁵⁰, d. e. 10²⁵, d. u. 3¹⁰
este 8³⁴.

Petrosényből indul

Lupény felé: regg. 5¹⁴, d. u. 4⁰⁴, d. e. 10²⁰.

Petrosénybe érkezik.

Piski felől: regg. 4³⁰, 9este 0⁰⁵, d. u. 3⁴⁰
d. e. 9⁵⁵.Lupény felől: este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

Nyílttér.)

Van szerencsénk a n. é. közönség. b. tudomására adni, hogy engedve a több oldalról jött felszólításnak, egy minden kényelemmel berendezett ideiglenes

műfogászati termet

nyitottunk.

Műfogak szájpaddalás nélkül.

Műfogak légnyomásra.

Aranyban és celluloidban.

PLOMBIROZÁS ARANY-, EZÜST-, PLA-
TINA ÉS ÜVEGCEL.

FOGHÚZÁS TELJESEN FÁJDALOM

OKOZÁS NÉLKÜL.

Bizalmát kéri

Dr. HUSZÁR és WELLNER,

specialista fogászok Brassó.

Bendelés egész nap.

Írásbeli jótállás. — Lakás Nagyvendéglő 2. sz.

Tartózkodás október 15-ig.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

LEVÉLPAPIROK ÉS BORITÉKOK. ELJEGYZÉSI KÁRTYÁK.

HIRDET MÉNY.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

könyvnyomdám és könyvkötészetemet

a legfokozottabb igényeknek megfelelőleg berendeztem s mindennemű nyomtatványt s könyvkötői munkát gyorsan, kifogástalanul és a legjutányosabb áron elkészítek.

A nyomdától teljesen elkülönített

könyv-, papir-, író- és razjszer-

kereskedésemben kaphatók és megrendelhetők: iskolai tankönyvek, törvénykönyvek, mindennemű szép-irodalmi- és szakművek, továbbá hangjegyek, szóval ezen üzlet körébe tartozó minden áruk.

Az eddigi pártolást méltánylandó, mindent elkövettem, hogy úgy nyomdám, mint könyv- s papir-kereskedésem és könyvkötészetem a n. é. közönség igényét kielégítse.

Maradok kiváló tisztelettel

FIGULI ANTAL.

Egy megfelelő koru s képességtű jó fiut üzletembe tanonczul azonnal felveszek.

FESTÉSZETI ANYAGOK ÉS ESZKÖZÖK. PAPIR DÍSZÁRUK.

Nyomatott Figuli Antal gyorssajtóján.